

Naproti tomu prohlášení stran, jimiž se vzdaly opravných prostředků hned po prohlášení rozsudku a jež byla zápisem do jednacího protokolu podle § 208 první odstavec č. 1 c. ř. s. zjištěna, jsou právně účinná, avšak se zřetelem k velcímu zákonnému předpisu § 414 třetí odstavec c. ř. s. jen za předpokladu, že ústně prohlášený rozsudek nabude pro strany právní účinnosti doručením jeho písemného vyhotovení (§ 416 první odstavec c. ř. s.). Nebyl-li dosud rozsudek ve sporu rozvodovém stranám doručen a nestal-li se pro ně účinným, nemůže býti ani podkladem pro vydání usnesení o rozluce manželství podle § 17 zákona ze dne 22. května 1919, č. 320 sb. z. a n., a rekursní soud proto nepochybil, zamítнув návrh Františka V-a, aby jeho manželství s Vilemínou V-ovou bylo prohlášeno za rozloučené.

Čís. 12413.

Proti usnesení, jímž byla povolena zatímní správa vydražené nemovitosti podle § 158 ex. ř., ač příklepu předcházela vnucená správa, která podle § 161 ex. ř. přešla po příklepu bez přerušení ve správu pro vydražitele, jest rekurs přípustný. K rekursu jest oprávněn i vymáhající věřitel.

(Rozh. ze dne 3. března 1933, R I 147/33.)

Soud první stolice povolil usnesením ze dne 20. října 1932 na návrh vydražitelky prozatímní správu vydražených nemovitostí, ohledně nichž byla usnesením ze dne 6. května 1932 zahájena vnucená správa, jež nebyla dosud zrušena. Rekursní soud k rekursu vymáhající věřitelky usnesení prvního soudu ze dne 20. října 1932 zrušil. Důvody: První soud neprávem povolil na návrh vydražitelky prozatímní správu nemovitostí. Usnesením ze dne 6. května 1932 byla na tyto nemovitosti povolena exekuce vnucenou správou, která dosud není zrušena. Vnuceným správcem jest František B. Podle § 161 ex. ř. přešla tato vnucená správa povolena pro vymáhajícího věřitele Dr. M-a dnem udělení příklepu, t. j. 20. října 1932 bez přerušení ve správu pro vydražitele. Místo vnuceného správce Františka B-a mohla sice býti za podmínek § 159 ex. ř. jmenována správcem vydražitelka Marie N-ová, odporuje však zákonu, by správcem jmenována byla osoba jiná, zejména když dosavadní správce nebyl své funkce sprostěn, a aby byla povolována nová správa, neboť správa přešla sama s sebou v prozatímní. Stížnosti se proto vyhovuje a usnesení v odpor vzaté zrušuje. Zrušení je poznamenati v příslušných knihovních vložkách. Podotýká se, že podle § 161 ex. ř. jest vnuceného správce o udělení příklepu vyzooměti.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu vydražitelky.

D ů v o d y:

Napadené usnesení není ani nezákonné, ani zmatečné. Podle § 239 čís. 5 ex. ř. jest sice vyloučen rekurs proti usnesení, jímž se povoluje prozatimní správa ve smyslu § 158 ex. ř. Tím má býti zabráněno věcnému přezkoumání takového usnesení, v němž jde jen o povolení takové správy, nemá však býti vyloučena obrana, opírající se o nutkové předpisy formálního práva, k čemuž má soud přihlížeti z úřadu. O takový případ jde, ana byla již v samostatném exekučním řízení povolena vnučená správa prodané nemovitosti, která podle § 161 ex. ř. bez přerušení pokračuje ve prospěch vydražitele. Již povahou věci je vyloučeno, by se vedla dvojí správa, a je nerozhodné, věděla-li vydražitelka o zahájené vnučené správě čili nic. Rekursní soud tedy nepochybil zrušiv usnesení soudu první stolice, které k zahájené již vnučené správě nepřihlíželo. Tím ovšem padá i návrh, by manžel vydražitelky byl ustanoven za prozatimního správce, protože i tento návrh opírá se jen o předpis §§ 158, 159 ex. ř., nikoli však o § 161 prvý odstavec poslední věta cit. zák. Rekursní soud nepochybil ani v tom směru, že vymáhající věřitelce přiznal právo stížnosti, protože právní její zájem v otázce prozatimní správy uznává sám § 158 ex. ř., který také jí přiznává dokonce právo navrhnouti zavedení prozatimní správy k případnému zajištění proti vydražiteli.

Čís. 12414.

Není-li vyrovnáním jinak stanoveno, nepozbývají směnečné dluhy potvrzením vyrovnání povahy dluhu odnošného a kromě účinků vypočtených v § 53 vyrovnacího řádu (z roku 1914) nenastává při nich změna v podstatě směnečného závazku tak, že by se staly dluhy přínosnými.

Nepředložil-li v době splatnosti směnečný věřitel dlužníku směnku v místě splatnosti, nemůže býti řeči o tom, že směnečný dlužník nesplnil včas a řádně, nanejvýš, poukázal-li ještě na vlastní risiko peněžní ústav před splatností vyrovnací kvoty, by dlužné splátky zapravil směnečnému věřiteli v Německu, kde má jeho závod sídlo, což peněžní ústav provedl, třebaže se zpožděním způsobeným devisovými předpisy.

(Rozh. ze dne 3. března 1933, Rv I 148/33.)

Směnečný platební příkaz vydaný k žalobě říšskoněmecké firmy proti tuzemci procesní soud první stolice zrušil. Odvolací soud ponechal směnečný platební příkaz v platnosti.

Nejvyšší soud obnovil rozsudek prvního soudu.

D ů v o d y:

Jedinou námitkou žalovaného bylo, že směnečná pohledávka žalující firmy podléhá vyrovnání a že žalovaný zaplatil včas vyrovnací splátky, takže žaloba jest z části jednak neodůvodněná, jednak před-